

PP-UV: la València dels oportunistes

Durant aquesta legislatura més de cinc-cents familiars i amics del PP i UV han trobat feina en les institucions valencianes. Aquest era potser el vertader sentit de l' "Espanya de las oportunidades" que proclamà Zaplana, o potser era l'autèntic mòbil del pacte PP-UV.

M. Àngels Ramon-Llin durant la roda de premsa en què va anunciar que abandonava Unió Valenciana. La dimissió de la Consellera, dos dies després de deixar el partit, ha embrutat la catifa de les glòries que el PP havia planejat per traure majoria absoluta a les pròximes eleccions autonòmiques.

ARKIU / EFE

L' eixida d'Unió Valenciana de qui fins fa una setmana encapçalava la Conselleria d'Agricultura, Maria Àngels Ramon-Llin, ha embrutat la catifa de glòries que el Partit Popular havia planejat estendre per aconseguir la majoria absoluta en les eleccions autonòmiques del 13 de juny a costa de la desaparició del seu soci. Aquest company de viatge, gens fàcil de rosegar, ha acabat guanyant el pols al molt honorable. UV no volia quedar-se a la lluna de València, veient com el PP devorava una de les seues preses més "populars" i amb ella centenars de llocs de treball propiciats per l'anomenat "pacte del pollastre". La possibilitat que l'acord signat després de les eleccions del 95 es trencara va obligar el president dels regionalistes, Hèctor Vilalba, a posar els punys i els expedients damunt la taula del seu soci perquè la Conselleria d'Agricultura continuara a la seua nevera, amb Salvador Ortells com a mantenidor, i la continuïtat o no del pacte a les seues mans. Per damunt de qüestions polítiques hi ha els bocins del pollastre que alimenten centenars de militants, amics i familiars d'UV. I és que el nepotisme ha estat, des que el PP va guanyar les eleccions, una pràctica continuada que ha permès a més de 500 persones vinculades a aquests dos partits ocupar càrrecs en les administracions valencianes. Fent seu el criteri de "conveniència per al càrrec" de què parlava George Washington, han oblidat l'article 103 de la Constitució

en què el nepotisme s'ha manifestat més evident

espanyola que obliga a respectar els principis de mèrit i capacitat a l'hora d'accedir a la funció pública i el 23.2 que estableix el dret a accedir als llocs en condicions d'igualtat.

La Conselleria de Medi Ambient, liderada pel regionalista José Manuel Castellà, i l'IVAJ, per Ximo Lanuza, han destacat per aquest oblit.

L'empresa VAERSA (Valenciana de Aprovechamiento Energético de Residuos, SA) —empresa de titularitat pública de la Generalitat Valenciana adscrita a Medi Ambient i que també fa tasques per a la d'Agricultura—, és un dels principals trampolins per al personal afí a Unió Valenciana.

Abans, els treballadors d'aquesta empresa, la majoria d'ells temporals, eren contractats mitjançant una borsa de treball, però amb l'arribada dels nous consellers aquesta borsa deixà de funcionar. El març de 1997 es feren unes proves selectives després de les quals 79 treballadors habituals dels 202 que hi havia a l'àrea de vigilància forestal foren expulsats. Els sindicats denunciaren els fets adduint que els criteris de selecció utilitzats no eren vàlids. Els examinats havien de respondre un test de personalitat que, segons els va confirmar el col·legi de Psicòlegs, no era suficient per esbrinar la capacitat dels aspirants. Segons CCOO, la Conselleria de Medi Ambient contracta familiars, amics i militants d'UV i despatxa gent que ha estat preparant-se durant molt de temps per treballar-hi. El sindicat va denunciar que s'exigeix descaradament el carnet d'UV a tot aquell que vulga treballar en una de les dues conselleries de la seua influència i que es col·loquen persones a qui el partit deu favors.

Però els contractes poc ortodoxos fets per UV no acaben ací. Al consorci Provincial de Bombers, organisme dependent de la Diputació de València i dirigit per l'únic representant d'UV en la corporació, Enric Ramon, s'han contractat almenys tretze afiliats i simpatitzants d'UV sense concurs ni procediment públic de selecció des de l'inici de la legislatura. Entre els

directament beneficiats figuren l'alcalde de Sellent (la Ribera), Jorge Penalba i l'ex-primer regidor d'Alboraia (l'Horta), Vicent Cabo.

En altres ens públics l'intercanvi de familiars d'alts càrrecs també és patent. Així, el Palau de la Música, dirigit per l'ex-regidora d'UV, Mairena Beneyto, té com a gerent l'home de l'ex-consellera d'Agricultura, Maria Àngels Ramon-Llin, mentre que la mare d'aquesta treballa al gabinet de les Corts. El cap de comptabilitat del Palau és germà del president de les Corts Valencianes i d'UV, Hèctor Villalba.

El Partit Popular també s'ha destacat els últims anys per aquesta pràctica. Així, Justo Valverde, casat amb una de les germanes del

A la Diputació de València han trobat feina quasi un centenar de militants del PP i familiars d'alts càrrecs d'aquest partit.

president Zaplana, l'any passat va ser nomenat assessor jurídic de la societat privada Parc Temàtic d'Alacant, participada en un 33% per la Generalitat Valenciana.

Repasant les plantilles de les conselleries també s'hi troben altres coincidències sanguínies. Ana Encabo, només per posar un exemple, responsable de l'oficina pressupostària sectorial del gabinet de Presidència, és esposa de Luis Fernando Cartagena, ex-conseller d'Obres Públiques i Transport.

Les nòmines de la TVV. La Televisió Valenciana ha estat un dels ens en què el nepotisme s'ha fet més evident. A l'estiu del 97, l'anterior director de TVV, Jesús Sánchez Carrascosa, renovava totalment la redacció dels informatius

diaris. La ruptura de les negociacions amb els sindicats li va permetre contractar 54 redactors que en teoria havien de configurar el gros de la redacció del segon canal, que aleshores anava covant-se. Els anomenats contractes per llançament de nova activitat (LNA) es firmaren abans que la reforma laboral decretada pel govern extingira aquesta figura contractual avantatjosa per a la cadena. Dels 54 fitxatges solament 4 provenien de la borsa de treball. La pràctica totalitat eren periodistes amb escassa experiència, amb poc o nul coneixement de valencià i molts d'ells provenien de l'entorn mediàtic del PP i de *Las Provincias* com ara Helen Blundel, cap de premsa de la Conselleria de

ARXIU / D. VIJUESCAS

Treball i Afers Socials, ara rebatejada de Benestar Social, Marta López Garrido, germana de l'ex-director general d'Interior, José López Garrido, o Lola Novo, germana de l'eurodiputat d'UV Alfons Novo.

A la tornada de les vacances d'estiu del 1997, 22 dels 60 periodistes de la plantilla d'informatius diaris foren desterrats al segon canal, a esports i a informatius no diaris.

Controlar els mitjans de comunicació ha estat un dels primers objectius del PP en arribar al govern i a aquesta tendència s'ha sumat la d'augmentar la contractació de mà d'obra mediàtica perquè treballa al seu servei en despatxos contigus. El grup socialista de Castelló ha criticat que el president de la

La Conselleria de Medi Ambient, presidida per José Manuel Castellà, ha estat un dels organismes on més evident s'ha fet el clientelisme. L'empresa VAERSA, dependent d'aquesta conselleria, és un dels principals trampolins per al personal afí a Unió Valenciana.

Justo Valverde, cunyat del president Zaplana, va ser nomenat l'any passat assessor jurídic de la societat Parc Temàtic d'Alacant. La Generalitat té el 33% de les accions d'aquesta empresa.

ARXIU / J. DE HARO

Diputació, Carlos Fabra, haja augmentat el seu gabinet d'assessors de dos aatorze. El mateix grup cita els familiars pròxims a alts càrrecs del PP que han estat nomenats responsables de gabinets institucionals, entre ells la filla de Fabra, Claudia, cap de premsa de l'Oficina de la Generalitat Valenciana a Madrid; Paz Ferrín, dona de Víctor Campos, vice-president de la Diputació, responsable de premsa de la subdelegació del govern a Castelló; Víctor Mut, nuvi de la regidora Maria Fernanda Vidal i des de l'1 d'abril cap de recursos humans del Port de Castelló, com a cap de premsa del delegat de la Generalitat a Castelló i el fill del conseller de Sanitat, Joaquim Farnós, com a cap de premsa de la Diputació de Castelló.

La Sanitat, tocada de PP. La família del conseller de Sanitat, Joaquim Farnós, també ha estat una de les més beneficiades. La seua germana, Carmen Farnós, ha estat nomenada cap d'infermeria de l'Hospital Provincial de Castelló. Els sindicats van

El Consorci Provincial de Bombers ha contractat tretze simpatitzants i afiliats d'UV sense procediment de selecció.

denunciar aquest nomenament.

La Conselleria de Sanitat va recórrer l'any passat al punt 1.4, que permet les contractacions extraordinàries, per a donar feina a María Purificación de Vicente Manzaneiro, dona del director general de Drogodependències, Bartolomé Pérez, com a psicòloga en una unitat de conductes addictives (UCA); o per contractar com a metge Amadeo Valoria, marit de la regidora de Sanitat de l'Ajuntament d'Oriola. En total, més de ca-

torze persones han entrat per aquesta via. Comissions Obreres ha denunciat aquest sistema de contractació que evita la borsa de treball i asseguren que no reconeixen l'àmbit de negociació, perquè la mesa sectorial de Sanitat, màxim òrgan de decisió, que està per damunt de la taula de contractació, va votar un altre sistema. Farnós, quan va ser nomenat conseller de Sanitat el 1995, va paraitzar l'oferta aprovada el 1994 de 2.401 places, la meitat de les quals es cobriren per concurs-oposició i l'altra meitat per concurs de trasllat. Des d'aleshores, únicament s'han contractat interins per a les unitats de conductes addictives i per a la reconversió dels serveis ordinaris d'urgència. Segons els representants sindicals, la inexistència d'oferta de places a concurs o per oposicions, impossibilita els trasllats i la consolidació dels llocs de treball en una conselleria en què el 30% dels treballadors són interins.

Agències de col·locació. A la Diputació de València, han trobat feina quasi un centenar de militants del PP i familiars d'alts càrrecs del mateix partit, segons un estudi que elabora el grup socialista.

La majoria de les persones col·locades tant a GIRSA (Gestión Integral de Residuos, SA), com a EGEVASA (Empresa General Valenciana del Agua) o a IMELSA (Impulso Económico Local) són militants populars, encara que no ocupen càrrecs de rellevància en el partit. Però n'hi ha de molt significatius, com el president del PP al Marítim, Manuel Rodríguez, que es va incorporar a GIRSA al desembre del 95, o Santos Peral Martín, secretari del districte de València, que va ser contractat un any després a la mateixa empresa. A més, a GIRSA han estat contractats els regidors Sergio Marín d'Alzira i Alfredo Cesáreo, de Sagunt. El mateix ocorre a EGEVASA, el màxim responsable de la qual és Aurelio Hernández, alcalde de Càrcer, membre del consell de Radiotelevisió Valenciana i president del PP a la Ribera. La subdirecció va a càrrec de

Rafael Soler, regidor popular de la Pobla Llarga. L'alcalde d'Ador, Juan Vicente Estruch, la regidora de Potries, Elena Piris, i l'edil de l'Olleria, José Vidal Oltra, són altres militants del PP contractats a EGEVASA.

Fabra: l'amo i senyor i Castelló. Per tot arreu arriben al PP de Castelló les acusacions de nepotisme. La darrera ha recaigut en el quart membre de la saga Fabra, que encapçala la Diputació castellonenca i que ha adjudicat l'aeroport d'aquesta ciutat a l'home d'una diputada del PP. Rafael Llopis, enginyer de Camins, Canals i Ports, casat amb la diputada per Castelló Carmen Pardo, és l'administrador únic d'Ingeniería de Castellón, SL, empresa que forma part de la Unió Temporal d'Empreses a què la Diputació ha adjudicat la redacció del projecte de l'aeroport per 170 milions de pessetes. La presència de militants significatius en la plantilla del Port de Castelló també ha suscitat multitud de crítiques de l'oposició.

Posant els peus a terra, tothom coneix la bona "hisenda" de la família Costa a Castelló. Juan Costa, secretari d'Estat d'Hisenda a Madrid, és germà de Ricardo Costa, president de Noves Generacions del PP i diputat per la província de Castelló, fills de Costa Galindo, director provincial del Ministeri d'Hisenda, casat amb la regidora de la Dona a l'Ajuntament de Castelló.

Per la seua banda, a la Diputació d'Alacant el PP no es queda arrere quant a martingales per col·locar amics i familiars. Com a senyal de família ben avinguda, Julio de Espana, president de la Diputació d'Alacant, va contractar al juny de 1996, abans que ho fera el president Zaplana, el seu cunyat, Vicente Samper Soriano, com a informador turístic. Altres instàncies d'aquesta Diputació provincial també tenen contractades les dones de dos regidors de l'ajuntament alacantí, Juan Seva, la dona del qual, Mercedes Genoveva Ribelles, va ser contractada el 19 de setembre com a educadora ocupacional a la Llar Provincial, i José María Ro-

ARXIU / EFE

El trencament entre UV i el PP hauria produït molts maldecaps a Eduardo Zaplana. Per damunt de qüestions polítiques, han primat els interessos que uneixen aquestes dues formacions.

En ens públics com el Palau de la Música de València també és patent l'intercanvi de familiars d'alts càrrecs del PP i UV.

dríguez Galán, la dona del qual treballa com a auxiliar administrativa des de mitjan any 1996 en Medi Ambient. El PSPV de la Diputació d'Alacant va denunciar l'existència d'una trama empresarial, afí al PP, que habitualment participa en concursos públics per aconseguir obres que contracta la institució provincial i els ajuntaments governats pel PP. Durant 1996 i 1997, dues empreses s'adjudicaren obres de la Diputació per 100 milions de pessetes.

El Jutjat d'Instrucció número 5 d'Oriola ha decidit revisar els contractes d'obres i serveis que durant els últims anys ha facilitat el regidor Jesús Ferrández, del PP, a empreses vinculades o dirigides per familiars seus per un import total de 380 milions de pessetes. L'empresa Alfeal és administrada per un nebot del regidor del PP, Electricificaciones Lumens, per l'home d'una cosina de Ferrández, un soci de Sanz Cooperativa és casat amb una altra cosina, i la firma José Manuel Pastor Navarro té el mateix administrador únic que Lumens.

Fet i fet, de cap a cap del País Valencià, més de mig miler de persones vinculades políticament i familiarment a Unió Valenciana i al Partit Popular trauen profit laboral de l'actual cojuntura política.

A escassos mesos de les properes eleccions autonòmiques, una ruptura política hauria provocat molt més que un trauma institucional. Calia aprofitar, doncs, el pollastre fins al límit.

Beatriu Pla